

A Régiók Bizottsága véleménye a következő témában: „Az Európai Bizottság közleménye a partnerkapcsolatok erősítéséről a legkülső régiókkal”

(2005/C 71/10)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA,

Tekintettel a Bizottság „Erősebb partnerkapcsolatok a legkülső régiókkal” című közleményére – COM(2004) 343 végleges;

Tekintettel az Európai Bizottság 2004. május 27-i határozatára arról, hogy erről a témáról az Európai Közösségeket létrehozó szerződés 265. cikke első pontja értelmében konzultál az RB-vel;

Tekintettel a Vezetőtestület 2004. február 10-i határozatára, mely szerint a „Területi kohézió” szakbizottságot megbízta, hogy készítsen véleményt ebben a tárgyban;

Tekintettel az EK-szerződés 299.(2). cikkére;

Tekintettel az Európai Alkotmány tervezetének III-330. és 56.(3)(a) cikkeire;

Tekintettel a 299. cikk 2. pontjának végrehajtására vonatkozó intézkedésekről szóló bizottsági jelentésre – Az Európai Unió legkülső régiói ⁽¹⁾;

Tekintettel „Az Európai Unió legkülső régióinak problémájáról és a 299. cikk végrehajtásáról” ⁽²⁾ alkotott véleményére (CdR 440/2000 Vég.);

Tekintettel a 2002. június 21-22-i sevillai, illetve a 2004. június 17-18-i brüsszeli Európai Tanácsok következtetéseire;

Tekintettel Spanyolország, Franciaország, Portugália és a hét legkülső régiók által 2003. június 2-án aláírt közös memorandumra, valamint ugyanezen régiók hozzájárulására;

Tekintettel a 2004. szeptember 2-i Ponta Delgada-i 2003. október 30-i martinique-i, a 2002. október 15-i la palmai, a 2001. szeptember 25-i lanzarotei és a 2000. március 31-i funchali Elnöki Konferenciák zárónyilatkozataira;

Tekintettel az Európai Parlament határozatára a gazdasági és társadalmi kohézióról készített harmadik jelentésről szóló európai bizottsági közleményre vonatkozóan ⁽³⁾;

Tekintettel a gazdasági és társadalmi kohézióról szóló harmadik jelentésről kiadott saját véleményére (CdR 120/2004. Vég.) ⁽⁴⁾;

Tekintettel a Bizottság jelentésére, amely a 299. cikk 8 bekezdésében foglalt rendelkezésekben foglalt végrehajtására vonatkozik. EU legkülsőbb régiói COM (2000) 147. Vég., 2000. március 13;

Tekintettel az Európai Bizottság „A partnerkapcsolatok megerősítése a legkülső régiókkal: helyzetjelentés és perspektívák” című közleményére – SEC(2004) 1030 végleges;

Tekintettel a „Területi kohézió” szakbizottság által 2004. szeptember 24-én elfogadott véleménytervezetre (CdR 61/2004. 1. Mód.) (előadó: **Adan MARTIN MENIS**, a Kanári-szigetek regionális kormányának elnöke (ES/ELDR));

⁽¹⁾ COM(2000) 147 végleges, márc. 13..

⁽²⁾ HL C 144, 2001.5.16., 11. o.

⁽³⁾ Az EP által 2004. 4. 22-én elfogadott szöveg..

⁽⁴⁾ A Régiók Bizottsága által 2004. 6. 17-én elfogadott szöveg.

és figyelembe véve, hogy:

- 1) a hét legkülső régió – az Azori-szigetek, a Kanári-szigetek, Guadeloupe, Francia Guyana, Madeira, Martinique és Réunion – teljes jogú tagjai az Európai Uniónak, de egyedülálló és különleges helyzetben vannak, amely meglehetősen különbözik a közösségen más régióinak helyzetétől;
- 2) ezt a helyzetet egy sor hátrány állandó jelenléte és ezek keveréke jellemzi, ezek közül elsősorban a kis méret és a néhány terméktől való gazdasági függés, ami ezen régiók elszigetelődését és sebezhetőségét okozza, amint azt az EK-Szerződés 299.(2). cikke is elismeri;
- 3) ezen régiók számára ezek a tényezők további költségeket eredményeznek, s különösen növekedésüket, felzárkózásukat és gazdaságuk fenntarthatóságát akadályozzák, valamint meggátolják őket abban, hogy teljes erővel részt vegyenek a belső piac dinamizmusában, korlátozzák a lakóik számára elérhető lehetőségeket, és csökkentik cégeik versenyképességét;
- 4) földrajzi elhelyezkedésük következtében a legkülső régiók stratégiai szempontból fontos helyszínekké válhatnak, amelyek nagyban hozzájárulhatnak az Európai Unió által a világban játszani kívánt szerep kialakításához;
- 5) Ezek a tényezők teljes mértékben indokolják a közösségi politikák megvalósítása során a különleges bánásmódot, oly módon, hogy ki lehessen elégíteni ezeknek a régióknak a sajátos szükségleteit, és növelni lehessen a helybeli fejlődésre való képességüket;
- 6) ezért támogatni kell a legkülső régiók és illetékes nemzeti hatóságaiknak az ezekre a régiókra alkalmazható általános és koherens stratégia megvalósítására, valamint arra irányuló igényét, hogy a stratégiához rendeljék hozzá a szükséges forrásokat is annak érdekében, hogy a legkülső régiók részesüljenek a hiteles közösségi politika eredményeiből;

A Régiók Bizottsága 2004. november 17-én és 18-án (november 18-i ülés) megtartott, 57. plenáris ülésén a következő véleményt elfogadta.

1. A Régiók Bizottságának észrevételei

szomszédos országokkal kötött egyezmények összefüggésében;

A legkülső régiók külön kezelése: a mérleg általában pozitív, de még sok a teendő

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

1.1 **üdvözl**i, hogy 1986 óta az Európai Bizottság kezdeményezte – a legkülső régiók távoli és szigetjellegén alapuló Opció Programok alapján (POSEI) – megfelelő keretek kialakítását ezen régiók számára a közös politikák és a közösségi jogszabályok átvételéhez;

1.2 **emlékeztet rá**, hogy a Szerződésbe bekerült egy külön cikk – 299.(2) –, amely, figyelembe véve az unió legkülső régióinak helyzetét, egy sor konkrét célt fogalmazott meg, nevezetesen a következőket:

– a legkülső régiók egyedülálló jellegének és annak elismerése, hogy ennek meg kell jelennie az uniós politikákban, különös tekintettel a gazdasági és társadalmi kohéziót segítő strukturális politika keretében nyújtott elsőbbségi támogatás fenntartására;

– a közösségi politikák külön intézkedésekkel történő hozzáigazítása a régiók valós helyzetéhez, valamint – ha ezen régiók fejlődése igényli – különleges feltételek meghatározása a Szerződés alkalmazása érdekében;

– a legkülső régiók földrajzi környezetének figyelembe vétele a kereskedelem- és együttműködési politika keretében és a

1.3 **úgy véli**, hogy ezek a célkitűzések továbbra is teljes mértékben érvényben vannak, és mivel a célok még nem valósultak meg, további lépések szükségesek az Unió részéről. Ezt alátámasztja az is, hogy a legkülső régiók helyzetét az Európai Alkotmányról szóló szerződés tervezetének III-330. cikke is rögzítette;

1.4 **emlékeztet rá**, hogy az RB kifejezte melegegését afölött, hogy az Európai Bizottság 2000. március 14-i, a Szerződés 299. cikke 2. pontjának alkalmazását célzó intézkedésekről szóló jelentését jóváhagyták, mert az „mennyiségi ugrást” próbált biztosítani a legkülső régiók közösségi megközelítésében, és új, döntő lépcsőfokot jelentett a legkülső régiók fenntartható fejlődését célzó általános és koherens stratégia meghatározása szempontjából.

1.5 **úgy véli**, hogy a fent említett 2000. március 14-i jelentést követő intézkedések általános értelemben pozitívak, azonban rá kíván mutatni arra, hogy a kibővített Európai Unió jelenleg az integrációs folyamat döntő pontján áll, és egy sor olyan nagy kihívással néz szembe, amelyek alapvető változások végrehajtását kívánják meg az intézményekben, a közösségi politikákban és az európai gazdaságban;

1.6 **úgy hiszi**, hogy a kiemelt pozitív elemek ellenére ezek a változások annak szükségességét is mutatják, hogy túl kell lépni a jelenlegi megközelítéseken, és a legkülső régiókra vonatkozó közösségi politikát előrébb kell vinni azzal, hogy ezen régiók számára megfelelő keretet határoznak meg az új európai összefüggések közepette; olyan keretet, amely biztosítja ezen régiók teljes körű részvételét az új Európában;

1.7 **köszönetét fejezi ki** ezért az Európai Tanácsnak, hogy figyelembe vette és támogatta az EU legkülső régióit; emlékezett rá, hogy a 2002. júniusi sevillai Európai Tanács következtéseiben megfogalmazást nyert, hogy szükséges a Szerződés 299. cikke 2. pontjának alkalmazását elmélyíteni, valamint megfelelő javaslatokat benyújtani ezen régiók különleges igényeinek figyelembe vétele érdekében a különféle közös – különösen a közlekedési – politikák, illetve egyes – főleg a regionális – politikák reformja szempontjából; az RB hangsúlyozza az Európai Bizottság elkötelezettségét arra, hogy új jelentést készítsen ezekről a régiókról, átfogó és következetes módon közelítve meg e régiók különleges jellemzőit és azok figyelembe vételének módjait;

1.8 **kifejezi** meglepedését, hogy 2004. május 26-án elfogadásra került „A partnerkapcsolatok erősítése a legkülső régiókkal” című bizottsági közlemény és 2004. augusztus 6-án „A partnerkapcsolatok erősítése a legkülső régiókkal: helyzetjelentés és perspektívák” című bizottsági jelentés. Tudomásul veszi az Uniónak azt a szándékát, hogy kielégíti a legkülső régiók sajátos igényeit, különösen azt, hogy elismeri e régiók egyedülálló helyzetét, amely teljes mértékben indokolja a különleges elbánást a különféle közösségi politikákban;

A legkülső régiók átfogó és következetes fejlesztési stratégiája felé

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

1.9 először is **üdvözli** az Európai Bizottságnak a legkülső régiókkal és Elnöki Konferenciájukkal folytatott együttműködés megszilárdítására irányuló javaslatát, amellyel készségét fejezi ki arra, hogy a regionális dimenziót beépíti a közösségi integráció folyamatába;

1.10 **tudomásul veszi** az Európai Bizottság által elért haladást a legkülső régiókat érintő összetett kérdéskör megértésében. Csatlakozik az Európai Bizottságnak ahhoz a nézetéhez, hogy a fejlődés és az integráció szempontjából a legkülső régiók még mindig elmaradnak más európai régióktól, és hogy bizonyos, az általános EU-kép szem előtt tartásával megtervezett közösségi politikák nem megfelelőek, mivel nem veszik figyelembe a legkülső régiók sajátos tulajdonságait;

1.11 **megállapítja**, hogy Európa felépítése egyebek mellett a sokféleség tiszteletben tartásán és az EU egyes területeire jellemző sajátos viszonyok figyelembe vételén alapszik, ami az Unió fejlődésének legnagyobb hajtóereje is egyben. Az RB különösen támogatná egy olyan munkastratégia kidolgozását a földrajzi hátrányoktól szenvedő régiók számára, amely számba

venné sajátosságait és meghatározná az ezekből eredő nehézségek leküzdésére alkalmas eszközöket.

1.12 **üdvözli** a Bizottság által a legkülső régiók növekedésének és felzárkóztatásának közösségi stratégiája kialakítása céljából meghatározott három prioritást: versenyképesség, megközelíthetőség és más korlátozó tényezők kompenzálása, valamint regionális integráció;

1.13 **támogatja** az Európai Bizottság szándékát arra, hogy folytatni kívánja a legkülső régiók által viselt járulékos költségek beazonosítását és felbecslését annak érdekében, hogy hatékonyabban lehessen kezelni a földrajzi helyzetből fakadó hátrányokat;

1.14 **megjegyzi azonban**, hogy az Európai Bizottság javaslata csak részben felel meg a sevillai Európai Tanács által adott megbízásnak, valamint a régiók és államaik által kifejezett igényeknek;

1.15 különösen azt **hangsúlyozza**, hogy az Európai Bizottság felmérése eredményeként nem jött létre a legkülső régiók számára valódi horizontális stratégia; olyan stratégia, amely mozgósítaná az összes közösségi politikákat és azok erőforrásait az ezen régiók egyedülálló helyzetére adandó megfelelő válasz érdekében;

1.16 **sajnálja** azt a tényt, hogy az Európai Bizottság – ama kinyilvánított hajlandósága ellenére, hogy az általa kitűzött prioritásokat mind a kohéziós politika, mind a többi közösségi politika segítségével megvalósítja – nem jelölte meg kielégítő módon az e politikák érdekében felhasználni kívánt forrásokat, ezt későbbi határozatoktól vagy további elemzésektől téve függővé;

1.17 **megállapítja**, hogy az Európai Bizottság javasolta a kohéziós politika általános kereteinek alkalmazását a legkülső régiókra, mégpedig két sajátos eszköz – a legkülső régiókat sújtó korlátozó tényezőket ellensúlyozó kompenzációs program, illetve egy Szélesebb Szomszédsági Cselekvési Terv – létrehozásával;

1.18 **üdvözli** az előbb említett sajátos eszközöket, amelyeket kifejezetten a legkülső régiók számára hoztak létre, és amelyekkel megpróbálják ellensúlyozni az ezen régiók különleges helyzetéből adódó hátrányokat. Megjegyzi azonban, hogy hiányoznak az ezekre az intézkedésekre kiutalt pénzügyi forrásokra vonatkozó valós részletek;

1.19 **sajnálja**, hogy az Európai Bizottság úgy döntött, hogy nem minden említett régiót kapcsol be a jövőbeli felzárkóztató célkitűzésbe, és megismétli, hogy az erre a célkitűzésre vonatkozó automatikus jogosultság a legmegfelelőbb módja a legkülső régiókat sújtó szerkezeti hátrányok kezelésének, és annak, hogy ezen régiók számára továbbra is biztosítsák az eységés elbánást;

1.20 **ragaszkodik** ahhoz, hogy a legkülső régiók által elszenvedett hátrányok állandó jellegűek és valamennyi régió osztozik bennük, tekintet nélkül a nemzeti jövedelem színvonalára, és emlékeztet rá, hogy az ezeket a régiókat érintő problémákat nem lehet egyszerűen a GDP kérdésére leszűkíteni, hiszen ezek egy olyan összetett helyzetből adódnak, amely mélyen érinti e régiók polgárait és vállalataik versenyképességét;

1.21 **megállapítja**, hogy az összes legkülső régió – beleértve azokat, amelyekben az egy főre eső GDP eléri a közösség átlagának 75 %-át – még mindig az alapvető infrastruktúra hiányától és a felzárkózás és a versenyképesség számára kedvezőtlen feltételektől szenved, pedig ezek szükségesek lennének ahhoz, hogy teljesüljenek a lisszaboni és a göteborgi stratégia célkitűzései. Az RB úgy véli, hogy ezek a régiók nem lesznek képesek felzárkózásukat tovább folytatni, ha az európai regionális politika 2006-tól nem támogatja – egy sajátosságukhoz illeszkedő általános keretben – folyamatosan őket;

1.22 **emlékeztet rá**, hogy a legkülső régiók számára rendelkezésre álló növekedési, diverzifikálási és termelékenység-növelési lehetőségek közül nagyobb része néhány hagyományos – valós komparatív előnyökkel rendelkező – ágazatra összpontosít, így a turizmusra és más alternatív formákra. Az RB ezért úgy gondolja, hogy a legkülső régiók korszerűsítésére, innovációjára és fejlesztésére vonatkozó hatékony stratégiának építenie kell ezekre a tevékenységekre;

1.23 **üdvözli**, hogy az új „európai területi együttműködési” programok keretében a legkülső régiók jogosultak lesznek nemcsak a nemzetek fölötti együttműködésre, hanem a határokon átnyúló együttműködésre is. Az RB úgy véli, hogy ez alapvető fontosságú – amint azt az Európai Bizottság maga elismeri – annak a célnak az elérése szempontjából, hogy a legkülső régiók integrálódjanak földrajzi környezetükbe;

1.24 **üdvözli** a legkülső régiók és a szomszédos harmadik országok közötti kapcsolatok javításának és a távolabbi szomszédságra vonatkozó cselekvési terv elkészítésének elsőbbségi kérdésként való kezelését annak érdekében, hogy ezek segítsék az EU határain található ezen régiókban a gazdasági, társadalmi és kulturális növekedést és az integrációt, ám sajnálja, hogy az erre a célra szánt pénzügyi eszközök nem ismerhetők meg kellő pontossággal;

1.25 **úgy véli**, hogy a legkülső régiókra vonatkozó szomszédsági politika megvalósítása megköveteli megfelelő pénzügyi eszközök biztosítását annak érdekében, hogy ezek a régiók az EU aktív határaiként méltányos szerepet tölthessenek be, valamint pozitív és jelentős módon járuljanak hozzá a közösség által a szomszédos országokban a szegénység ellen, a demokratikus értékek védelmében, az emberi jogok és a törvényesség elveinek tiszteletben tartásáért vívott küzdelemhez;

1.26 **véleménye szerint** azonban e célkitűzések eléréséhez hatékony és koherens koordinációra van szükség, amely összhangot biztosít az EU külpolitikájával és együttműködés-fejlesztési

teszi eszközeivel, elsődlegesen a Cotonou-i Egyezményvel, a Meda Programmal, az ALA-val és minden olyan közösségi kezdeményezéssel és programmal, amelyet a jövőben ezekben a régiókban beindíthatnak;

1.27 **kifejezi** meglepődését az Európai Bizottság arra irányuló szándékával kapcsolatban, hogy az mélyrehatóan megvizsgálja, hogy a legkülső régiókban hogyan működnek az általános érdekű szolgáltatások, valamint munkacsoportot állítana fel ide vonatkozó javaslatok megtételére;

1.28 **üdvözli** az Európai Bizottság ama szándékát, hogy az állami támogatások terén figyelembe veszi a legkülső régiók sajátosságait;

1.29 **kijelenti**, hogy az állami támogatások szabályozását – amelyet a belső piac működésének támogatására és védelmére alakítottak ki –, nem lehet megkülönböztetés nélkül az ezekben a régiókban található cégeknek nyújtott támogatásokra is alkalmazni, mivel ezek – amint azt az Európai Bizottság maga elismeri – nem részesülnek az egységes piac előnyeiből;

1.30 **sajnálataát fejezi ki** ezért, hogy az Európai Bizottság nem azt a megoldást választotta, hogy az összes legkülső régióra – azokra is, amelyeknek bruttó hazai terméke meghaladja a közösségi átlag 75 %-át – kiterjeszti a 87. cikk 3/a) pontjának hatályát, ugyanis ez lett volna a legalkalmasabb megoldás a legkülső régiók szerkezeti hátrányainak kezelésére és az egységes elbánás biztosítására;

1.31 **úgy véli** ezzel kapcsolatban, hogy az Alkotmányserződés új, 56. cikke 3/a) pontjában (volt 87. cikk 3/a) pont) az összes legkülső régió szerepeltetése világosan tanúságot tesz az európai törvényhozó szándékáról, és felkéri az Európai Bizottságot rá, hogy a jogbiztonság kedvéért módosítsa álláspontját a regionális célú állami támogatásokra vonatkozó iránymutatásokról folytatott tárgyalásokon, és tegye teljessé javaslatát azzal, hogy ebbe a kategóriába beleveszi a legkülső régiókat;

1.32 **úgy gondolja** továbbá, hogy a támogatás tervezett 10 %-os emelését azoknak a javaslatoknak a fényében kell vizsgálni – azzal a céllal, hogy megállapítható legyen, ez elegendő-e ahhoz, hogy ezekben a régiókban beruházásokat támogató politikát lehessen folytatni –, amelyeket az Európai Bizottság tesz majd a regionális célú támogatásokra vonatkozó iránymutatások módosítására;

1.33 **úgy véli** – az összes fenti megfontolást tekintve –, hogy az Európai Bizottság nem adott teljes mértékben kielégítő választ a sevillai Európai Tanács által megkívánt globális és koherens megközelítésre vonatkozó elvárásokra;

1.34 **véleménye szerint** ezért az Európai Bizottság által javasolt megközelítés nem kielégítő, holott az lett volna a feladata, hogy előrehaladást érjen el a legkülső régiókra vonatkozó olyan közösségi politika irányában, amely az összes többi közösségi politikába beépülő állandó – és a régiók valós helyzetéhez igazodó – intézkedéseket tenne lehetővé;

1.35 **kifejezi** szilárd meggyőződését, hogy a legkülső régióknak még mindig szükségük van az Európai Unió támogatására ahhoz, hogy javítsák versenyképességüket és folytassák felzárkózásukat a gazdasági fejlődésben, valamint biztosítsák polgáraiknak az Európa más régióiban élő polgárokéihoz hasonló lehetőségeket;

1.36 **kijelenti** végül, hogy támogatja az Európai Tanácsot abban a véleményében, hogy elsőbbségi kérdés a gyors előrehaladás a legkülső régiókra vonatkozó stratégiáról szóló közlemény vizsgálatát illetően;

2. A Régiók Bizottsága ajánlásai

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

2.1 **javasolja** az Európai Bizottságnak, hogy módosítsa a legkülső régióknak a kohéziós politika keretében való kezelésére vonatkozó javaslatát, a jövőbeli konvergencia-célkitűzést pedig terjessze ki a legkülső régiókra is, tekintet nélkül azok bruttó hazai termékére. Ez a legmegfelelőbb megoldás ezen régiók szerkezeti hátrányainak figyelembe vételére és annak biztosítására, hogy továbbra is egységes elbánásban részesüljenek;

2.2 **felhívja** az Európai Bizottságot, hogy irányozza elő a szükséges pénzügyi forrásokat a két javasolt különleges eszközre: a járulékos költségek kompenzálására és a „szélesebb szomszédság” cselekvési tervre. Ezeknek a forrásoknak fedezniük kell a legkülső régiók valós igényeit – beleértve azokét is, amelyeknek bruttó hazai terméke meghaladja a közösségi átlag 75 %-át – és biztosítaniuk kell a kitűzött célok elérését;

2.3 **emlékeztet rá**, hogy a legkülső régióknak – beleértve azokat is, amelyek esetleg már nem tartoznak a konvergencia-célkitűzés hatálya alá – még mindig szükségük van olyan beruházásokra – különösen az infrastruktúra területén –, amelyekre a nagy távolság miatt kényszerülnek, ezért kéri a Bizottságot, hogy kötelezze magát arra, hogy a külön program keretében engedélyezi a legkülső régiók helyzetével kapcsolatos korlátok megszüntetésére irányuló beruházások támogatását;

2.4 **felszólítja** az Európai Bizottságot arra, hogy a lehető leghamarabb kezdje meg a munkát annak érdekében, hogy a „szélesebb szomszédság” cselekvési terv valódi tartalmat kapjon és hatékony összhangba kerüljön az EU többi, külpolitikai és fejlesztési együttműködési politikai eszközeivel, kereskedelmi, ill. vámpolitikájával, valamint hogy az Európai Bizottság világos javaslatokat nyújtson be ezeknek a rendelkezéseknek a jelenlegi „széles szomszédság” kezdeményezéssel való összehangolására;

2.5 **aláhúzza** annak szükségességét, hogy az európai területi együttműködésről szóló új célkitűzés keretében a legkülső régiókra is vonatkozzék a határokon átnyúló együttműködésről szóló fejezet, ami nélkülözhetetlen feltétele annak, hogy beilleszkedjenek az őket körülvevő földrajzi szomszédságba;

2.6 **javasolja** az Európai Bizottságnak, hogy az új regionális támogatásról szóló iránymutatások keretében úgy módosítsa

javaslatait, hogy azokba beépíti az Alkotmányszerződés tervezetének rendelkezéseit, fenntartja a támogatás jelenlegi szintjét és a – nem időleges és nem csökkenő – működési támogatás odaítélésének lehetőségét; az RB továbbá felhívja az Európai Bizottságot, hogy tartsa fenn és javítsa a legkülső régiók külön kezelését a mezőgazdasági és halászati ágazatok állami támogatása tekintetében;

2.7 **felhívja** az Európai Bizottságot, hogy továbbra is szavaltolja a legkülső régiókat kedvezményező differenciált adórendszert, mint az ezen régiók gazdasági fejlődéséhez szükséges eszközöket;

2.8 **sürgeti** az Európai Bizottságot, hogy a partnerség keretében – melynek során a legkülső régiókról szóló közlemény alkalmazásra kerül – teljes mértékben tegyen eleget a sevillai Európai Tanács megbízásának, és hozzon létre egy olyan valódi horizontális stratégiát, amely lehetővé tenné, hogy az összes közösségi politikát ezen régiók különleges körülményeihez igazítsák, valamint más külön intézkedéseket is javasoljon a kohéziós politika különböző területein;

2.9 **ajánlja** mindenekelőtt, hogy tartsák fenn és erősítsék a hagyományos ágazatok számára kedvező különleges elbánást, a diverzifikációra tett erőfeszítéseket és a mezőgazdaság korszerűsítési folyamatát, azzal a céllal, hogy fokozódjon annak hozzájárulása a legkülső régiók növekedéséhez és felzárkózásához;

2.10 **javasolja** az Európai Bizottságnak, hogy tegye egyértelművé a POSEI alkalmazására vonatkozó javaslatát, és javaslatokat kér olyan állandó intézkedésekre, amelyekhez biztosítható a programok fejlesztési célkitűzéseinek megfelelő költségvetés;

2.11 **felhívja** az Európai Bizottságot, hogy megfelelően magas tarifákat szabjanak meg a COM (Közös Piaci Szervezet) keretében a banánra, hogy védjék a közösségi termelést, és ha szükséges, javasoljon intézkedéseket a termelők kárpótolására;

2.12 **hangsúlyozottan felszólítja** az Európai Bizottságot, hogy a cukorpiac közös szervezésének reformja keretén belül olyan konkrét rendelkezéseket fogadjon el, melyek elősegítik e szektor fejlődését a legkülső régiókban;

2.13 **felszólítja** az Európai Bizottságot, hogy vegye figyelembe a legkülső régiók különleges igényeit a vidékfejlesztési politikában: nyújtson számukra elégséges forrást, valamint a jövőbeni Vidékfejlesztési Alapok keretén belül rájuk is a legelmaradottabb régiók számára tervezett társfinanszírozás hivatalos árai vonatkozzanak;

2.14 **felszólítja** az Európai Bizottságot, hogy – a legkülső régiók saját földrajzi környezetükbe való beilleszkedésének célkitűzése keretén belül – segítse elő akciótervek kidolgozását és megvalósítását azokban a különböző földrajzi zónákban, ahol e régiók találhatóak, illetve vonja be a munkába a legkülső régiókat, a tagállamokat és a határmenti harmadik országokat is;

2.15 **felszólítja** az Európai Bizottságot, hogy új intézkedéseket fogadjon el azon helyi mezőgazdasági termékek versenyképességének a javítására, amelyeknek ugyanazokon a piacokon olyan országok hasonló termékeivel kell versenyezniük, amelyeknek társulási egyezményük van az EU-val, mint például Marokkónak, vagy tárgyalásokat folytatnak az EU-val, mint a MERCOSUR országok, vagy amelyek olyan kedvezményekkel rendelkeznek, mint az AKCS csoport országai;

2.16 **felhívja** az Európai Bizottságot, hogy adjon tartalmat a 6. Kutatási és Fejlesztési Keretprogram 14. pontja felsorolásának, amely a legkülső régiók különleges jellemzőihez kapcsolódó megfelelő intézkedéseket vezet be, hogy előmozdítsa ezek részvételét a közösség kutatási-fejlesztési kezdeményezéseiben; ezt figyelembe kellene venni a következő keretprogram készítésekor;

2.17 **kéri** az Európai Bizottságot, hogy tekintse a legkülső régiókat elsőbbségi régióknak, amikor az „információs társadalomra és a technológiai innovációra” vonatkozó programokat dolgoz ki. Ezek a területek valódi lehetőséget jelentenek a legkülső régiók számára, mert segítenek kiküszöbölni néhány, a földrajzi távolságból eredő hátrányt;

2.18 **osztja** az Európai Bizottság értékelését a belső piac megközelítését biztosító közlekedés jelentőségéről a legkülső régiók számára, és azt ajánlja, hogy – a közös szállítási politika minden elemét tekintve – megfelelő mechanizmusokat és eljárásokat alkalmazzanak a legkülső régiók teljes integrációja céljából;

2.19 **felkéri** az Európai Bizottságot, hogy haladéktalanul vegyen fel programjába a legkülső régióknak a transzeurópai közlekedési és energiahálózatokba való bekapcsolását elősegítő projekteket, és ezeket kezelje elsőbbségi kérdésként;

2.20 **emlékeztet rá**, hogy a környezet alapvető fontosságú terület a legkülső régiók számára, és felhívja az Európai Bizottságot arra, hogy megfelelő intézkedéseket fogadjon el a lehető leghamarabb a fenntartható fejlődésnek olyan területeken való megvalósítására, mint a biológiai sokféleség védelme, a Natura 2000 hálózat és a hulladékgazdálkodás;

2.21 **felhívja** általánosságban is az Európai Bizottságot, hogy vegye figyelembe ezen régiók és államaik közös kéréseit, és ennek értelmében fejlessze a vonatkozó közösségi politikákat;

2.22 **emlékeztet rá**, hogy olyan eszközökre van szükség, amelyek lehetővé teszik az új közösségi jogszabályok legkülső régiókra gyakorolt hatásának folyamatos felmérését annak érdekében, hogy ezek ne csak ne hátráltassák az ezekben a régiókban végbemenő gazdasági növekedést, hanem valós és tartós módon támogassák is ezt a növekedést;

2.23 **emlékeztet rá**, hogy a stratégiai célok elérése érdekében biztosítani kell a hatékony koordinációt, különösen az Európai Bizottságon belül, az egyeztető csoporton keresztül, amelynek állandó létszámát növelni szükséges;

2.24 **hangsúlyozza**, hogy mind a közösségi intézmények, mind a régiók részéről olyan kommunikációs stratégiára van szükség, amely tájékoztatja a nagyközönséget a legkülső régiókat érintő problémákról és ezen régiók sajátos európai aspektusáról;

2.25 **bátorítja** a legkülső régiókat, hogy minden lehetséges területen keressék az együttműködést, az Európai Bizottságot pedig arra, hogy támogassa őket ebben a folyamatban, hogy meg tudjanak felelni a fejlődésük előtt álló kettős kihívásnak, egyrészt az Unión belül, másrészt a globalizáció körülményei közepette.

Brüsszel, 2004. november 18.

A Régiók Bizottsága

Elnöke

Peter STRAUB